

ת"פ (באר שבע) 33580-07-21 - מדינת ישראל נ' טקלה ברחיה

ת"פ (באר-שבע) 33580-07-21 - מדינת ישראל נ' טקלה ברחיהשלום באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 33580-07-21

מדינת ישראל

נגד

טקלה ברחיה

ע"י ב"כ עו"ד בני גריקו

בית משפט השלום בבאר-שבע

[26.11.2024]

כבוד השופט אריה דורני-דורון

גזר דין

"יש המבקשים שיתמזל מזלם, ויש הדורשים אותו במפגיע. יש המתפללים להצלחת עסקם, העושים ביושר ובעמל יומם, ויש שבחרו לקבל מן המוכן, תרים אחר כסף קל ללא עמל, ללא זיע, ואיתם לא אחת האלימות במלוא כיעורה. האוזן השיפוטית תקשיב גם תשמע זעקת חסרי האונים, תגזור הדין להושיעם מיד הצרים על ממונם. הציבור המזיע להוציא לחם מן הארץ, דורש להרחיק מעליו אם לא הצלחנו להרתיע".

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן- בעבירה של הסגת גבול, לפי סעיף 447 (א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977; גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין התשל"ז - 1977; היזק לרכוש בזדון, לפי סעיף 452 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

2. על פי עובדות כתב האישום, בין התאריכים 07.4.2021 בשעה 12:00 ליום 11.04.2021 בסביבות השעה 07:00, הסיג הנאשם גבול דוכן "מפעל הפיס" השייך למתלונן, בכך שהזיז זכוכית הדוכן, וחלון הפלסטיק של הדוכן. באותן נסיבות נטל ונשא הנאשם מן הדוכן כרטיסי גירוד שנפדו, השייכים למתלונן, ללא הסכמתו, ובכוונה לשלול אותו מן המתלונן שלילת קבע. בנסיבות האירוע גם הזיק הנאשם במזיד לחלון הדוכן, והכל כמתואר בכתב האישום המתוקן. ראיות לעונש:

3. המאשימה הגישה: רישום פלילי שסומן ת/1.

ב"כ הנאשם הגיש: פסיקה שסומנה נ/1.

תמצית תסקירי שירות מבחן:

4. בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שירות מבחן לפיו הנאשם בן 37, רווק, בהיותו בן 16 עלה ארצה מאתיופיה, מתגורר עם אמו בביתה בבאר שבע. בן למשפחה בת 7 נפשות, אביו נפטר לפני כשנה, אמו מתמודדת עם בעיות בריאות, מתקיימת מקצבת ביטוח לאומי, אחיו נפטר באתיופיה עת ריצה הנאשם מאסר בכלא. מתיאור קורות חייו עלה כי גדל באתיופיה למשפחת קשת יום, בגיל 6 השתלב בתעסוקה בכפר, החל מגיל 11 השתלב למשך 4 שנים בכיתת לימוד. גויס לצה"ל לתקופה של שנה וחצי, ובשלמעורבותו בעבירות אלימות כלפי בת זוגתו הופסק שירותו הצבאי, ובגין ריצה עונש מאסר בכלא. הנאשם מוכר לשירות המבחן מחקירות קודמות שנערכו בעניינו, לנאשם 5 הרשעות קודמות בגין נידון למאסרים בפועל. באשר לתפקודו התעסוקתי, אינו עובד. טרם תקופה זו שהה כתשעה חודשים בהוסטל "מפתחות" השייך לרשות שיקום האסיר במסגרת שחרור שלישי אשר הותר לו מריצוי מאסרו האחרון, באשר לצריכת אלכוהול מסר כי החל לשתות עד כדי שכרות, וטען כי העבירות העומדות לחובתו בוצעו תחת השפעת אלכוהול. השתלב בטיפול בקהילת "הדרך" אך לא צלח אותו. לדבריו מזה שנה אינו צורך אלכוהול.
5. לטענת שירות המבחן, באשר לעבירה הנוכחית הנאשם בעומק ההפנמה לא הודה בביצועה, ולא לקח אחריות. לדבריו: באותם ימים התגורר באופקים, שולב בתעסוקה ולא צרך אלכוהול, ונעצר לאחר קבלת שיחת הצעת עבודה, כשהגיע למקום גילה כי מדובר בשוטר.
6. התרשמות שירות מבחן כי הנאשם בעל יכולות מילוליות וקוגניטיביות תקינות, נעדר גורמי תמיכה משפחתיים, מתקשה בקבלת סמכות כפי שהתבטא בהיעדר יציבות הן במסגרת הצבאית, הן במסגרות תעסוקתיות, והן במסגרות טיפוליות, ברח אף מההוסטל בו שהה במסגרת קיצור שלישי ממאסרו האחרון, ומהקהילה הטיפולית בה השתלב לצורך טיפול בהתמכרותו לאלכוהול. הנאשם שלל נזקקות טיפולית.
7. שירות המבחן לקח בחשבון את עברו הפלילי, את העובדה כי ריצה מאסרים בעבר בין כותלי הכלא אשר לא היה בהם די בכדי להרתיעו, בריחתו ממסגרת ההוסטל, על אף ידיעתו כי עלול לשוב למאסר בכלא. קושי בהסתגלות למסגרת ובקבלת סמכות, שלל נזקקות טיפולית בתחום האלכוהול, הסבריו שאינם הפנמה לקיומן של העבירות מושא תיק זה, ואי לקיחת אחריות בגין. מאידך, התייחס שירות המבחן לסביבה בה הוא גדל, משפחה קשת יום, תרבות שונה, התמודדות עם קשיים סביב עלייתו ארצה ללא הכוונה, תמיכה או כלים. לאור האמור, ואי הודאתו בביצוע העבירה, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית.

חוות דעת ממונה:

8. הנאשם לא השלים המסמך הרפואי הנדרש כדי ליתן חוות הדעת הממונה על עבודות השירות בהקשרו. התקיים דיון בו ביקש בית המשפט לברר הסיבה לתקלה, במסגרתו נקבע כי אם לא תהיה חוות דעת או לא יועבר המסמך יראה בכך בית המשפט ויתור על אופציה זו של עבודות שירות והנאשם מסתכן גם במאסר מאחורי סורג ובריח. טיעוני הצדדים לעונש:

9. ב"כ המאשימה, הפנתה למיוחס בכתב האישום, ציינה את הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, וטענה לפגיעה בזכות הקניין ובתחושת הביטחון וכן להשלכות ותוספת העלויות של חברות הביטוח והציבור אשר נדרש לממן פרמיות ושירותי שמירה או מצלמות ועוד. הנאשם גם הסיג גבול וגם גנב כרטיסי פיס. דוכני הפיס עומדים ברחוב ללא שמירה. הנגישות מחייבת הרתעה דוכני הפיס שונים מחנויות בקניון. המתחם הינו בין 7 חודשי מאסר שניתן לבצעם בעבודות שירות 14 חודשים. לחובת הנאשם עבר מכביד של 5 הרשעות בשלל עבירות. ריצוי של למעלה מ-8 שנות מאסר, בכלל אלו 4 שנים בשל עבירות אמל"ח. הנאשם לא החזיק מעמד יותר מחצי שנה בטיפול רש"א, והיה בבריחה, מדובר בנאשם רצידיביסט, לפיכך עתרה לרף העליון של מתחם הענישה לצד עונשים נילווים ובכללם פיצוי למתלונן.

10. ב"כ הנאשם, הערכים המוגנים נכונים, אך קיים מידרג גם בקשר לעבירות רכוש. מידת האשם אינה גבוהה. ההגנה ציינה את עפ"ג 63273-02-15 מחוזי ירושלים, חמור יותר בנסיבותיו, שם נגזרו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. המתחם נקבע ממאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר נוסף לאמור צירף הסנגור פסיקות ובכללן: ת"פ 44128-04-21 בעבירות התפרצות הסגת גבול גניבת מפזר חום שם נקבע מתחם שבין מאסר מותנה ל-12 חודשי מאסר בפועל. כן ציטט מגז"ד ת"פ 27673-01-10 שם הסתיים התיק במאסר על תנאי. לפיכך, המתחם הינו בין מאסר מותנה למספר חודשי עבודות שירות. מדובר בנאשם רצידיביסט משום שהוא מכור לאלכוהול וההיבט השיקומי הוא המרכזי כי אין אופק טיפולי. הנאשם הודה נטל אחריות. יש אור בקצה המנהרה.

11. הנאשם, ביקש צ'אנס אחרון, הביע רצונו ללכת לשירות המבחן, הצהיר כי הוא מעוניין לעשות בדיקה להוכיח שהוא נקי. עוד הוסיף כי למד מטעויותיו. דיון והכרעה

12. בהתאם לחוק העונשין, בית המשפט גוזר את העונש בהתאם לעקרון ההלימה הקובע יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

13. בעת קביעת העונש יש לדון תחילה בשאלה האם העבירות בהן הורשע הנאשם נפרדות, או שמא היוו אירוע עברייני אחד (סעיף 40ג לחוק העונשין). בפסיקה נדונה בהרחבה סוגיית ריבוי העבירות. בפסק דינו של כב' השופט סולברג בע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' יוסף דלאל (נב 3.9.15) נקבע כי עבירות שלהן קשר ענייני הדוק, ואשר ניתן להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת, ייחשבו לאירוע אחד. עוד הועלו מבחני עזר לבחינת הקשר ההדוק, ובהם, בין היתר, ניתן לבחון: האם ביצוען של העבירות מאופיין בתכנון; האם ניתן להצביע על שיטתיות בביצוע העבירות; האם העבירות התרחשו בסמיכות של זמן או מקום; האם ביצועה של עבירה אחת נועד לאפשר את ביצועה של העבירה האחרת וכיוצ"ב.
14. מדובר במספר עבירות, שבוצעו באותו מקום הקשורות זו בזו ברצף הזמן ונסיבות האירוע לביצוע אותה מטרה, ובהתאם לכך קובע אני מתחם ענישה אחד לכל העבירות. הערכים המוגנים:
- עבירות הרכוש הן עבירות חמורות שפוגעות בקניין הפרט. בנוסף, עבירות המתבצעות ברחובה של עיר טומנות בחובן פוטנציאל של הסלמה להתפתחות אלימה במפגש שבין העברין, מסיג הגבול או הפורץ עם עוברי אורח תמימים שעלולים לעבור במקום. לפיכך פוגעת עבירת הסגת הגבול גם בשלום הציבור וביטחונו.
- העבירה של הסגת גבול מגינה על שלוות נפשו של המחזיק בנכס ועל זכותו ליהנות מרכושו ללא הפרעה. עבירת הסגת הגבול נועדה בעיקר להגן על קניינו וחזקתו של אדם במקרקעין, על כל אגד הזכויות הנלווה לכך. הנאשם פגע בערכים אלו, באופן המקרב את המעשה למעשה פריצה. הנזק הפוטנציאלי חמור פי-כמה, לו הייתה מתלקחת אלימות.
- לעניין זה יפים הדברים שנאמרו על ידי כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 244/10 מ"ור נ' מדינת ישראל (25.1.10): "בית משפט זה חזר והזהיר והתריע פעמים רבות, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על עבירות רכוש בכלל ... גישה אשר תציב הגנה משמעותית ויעילה יותר לביטחונם של אזרחים תמימים, ואשר תעניק את המשקל הראוי גם למחיר הנפשי והצער שמוסבים להם..."
15. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הם ההגנה על בטחון ורכוש הציבור, הגנה על זכותו האינהרנטית של כל אזרח לשמירה על רכושו וקניינו של הפרט, וכן פגיעה הנאשם בשלטון החוק ובסדר הציבורי.
- נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:
16. העבירות בוצעו בעסק, תחנה לממכר כרטיסי מפעל הפיס והגרלה, אין מדובר בבנק או חנות בקניון עם שמירה של אנשי ביטחון, ואלמלא ההרתעה, חשופות למעשה תחנות אלה לגניבה פריצה שוד בשל המוצרים שהם כרטיסי הגרלה שהרעיון שבגניבת כרטיסים מספיק אחד כדי לזכות במיליוני שקלים, הרעיון מצית הדמיון ומפתה העברין התר על כסף קל, מיקום התחנות ברחוב במסגרתן עובד אדם אחד בדרך כלל בעל הזיכיון, הינו נתון הנחזה להיות קל לביצוע עבירות. הסיכון העקרוני גבוה והצורך בהגנה והרתעה גדול.
17. אין מדובר רק בהזזת החלון וההיזק לה, אלא גם בגניבה של כרטיסים.
18. אמנם לכרטיסים שנגנבו לא היה ערך כספי גבוה באופן מיקרי והנזק לא ברף הגבוה, אך נזק אינו נמדד רק בפועל אלא גם בפוטנציאל הנזיקי, הנאשם לא ידע כי מה שהוא לוקח חסר ערך ממשי משמעותי, משום שמדובר בכרטיסים שניפדו, ויכול היה להיות מצב שייגנבו סוגי כרטיסים הניתנים למימוש או כספים ולפיכך, עצם הסגת הגבול, ונטילת הכרטיסים, מערערת את ביטחונו של המוכר, וגורמת לצורך בהשקעות כספים וביטוחים ועוד.
19. הנאשם הבין הפסול במעשיו.
20. אין המדובר באירוע ספונטני, אלא באירוע הנחזה להיות מתוכנן גם אם תכנונו פשוט ומזדמן ללא צורך בהיערכות. הסנגור בהקשר זה טען כי מדובר בעניין אקראי, אלא שהסגת הגבול והתקדמות לגניבה של כרטיסים מתחנה שזהו ממכרה הוא אינו עבירה שבהיסח הדעת אקראית או בתגרת האחר וליבויו היצר.
21. אין המדובר בביצוע העבירה ביחד עם אחרים, או תוך שימוש באמצעים מתוחכמים.
22. לא נטען ולא הוכחה עלות הנזק שנגרם למתלונן, ולפיכך הפיצוי יהא על דרך האומדן לפיצוי נזק לא ממוני בסבירות.
- הענישה הנוהגת:
- בית המשפט ביקש לצרף פסיקה בנוגע לעבירות רכוש המתארות מקרים דומים הגם שקיים שוני במהות וזאת כדי גזירת המתחם במקרה דנן מאלו בין אם לקולה או לחומרה בהתאמה:

א. רע"פ 8114/10 אבו חדיד נ' מדינת ישראל (7.11.2010), הנאשם הורשע בעבירה של פריצה לבניין שאינו דירה וגניבה ממנו. הנאשם בעל עבר פלילי, מתוכו בעבירות רכוש, ולא ניתנה בעניינו המלצה טיפולית, אולם בשל הודאתו וחלוף הזמן מאז עבירת הרכוש האחרונה שביצע, הוטלו עליו מאסר על-תנאי והתחייבות. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, ועונש המבקש הועמד על שבעה חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על-תנאי והתחייבות שנקבעו. בית-המשפט העליון דחה בקשת רשות הערעור.

ב. בת"פ (תל-אביב) 56657-09-14 מדינת ישראל נ' שלום לוי (2.3.17)- הנאשם הודה והורשע בעבירות של הסגת גבול, גניבה והיזק לרכוש בזדון. הנאשם השיג גבול בשעות הערב דוכן השייך למתלוננת, בכך ששבר את מנעולי דלתות החלון בדוכן באמצעות מוט ברזל בכוונה לבצע עבירה. באותן נסיבות נטל ונשא הנאשם מהדוכן ציוד הכולל משקפי ראייה וקריאה, סוללות, ציוד למניקור, תמרוקים שונים, מספרים ופינצטות בשווי של כ-3,000 ש"ח. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה ועד למאסר למשך 8 חודשים. בית המשפט גזר על הנאשם שלא נרתם להליך טיפולי, ולו הרשעות קודמות רבות רלוונטיות ואף ריצה עונשי מאסר בעבר, שנסיבות חייו קשות ושדבריו העידו כי מדובר בהתנהגות ביריונית מצדו, עונש של 6 חודשי מאסר, הפעלת עונש המאסר המותנה לריצוי באופן מצטבר 14 חודשים ו-4 חודשים בחופף כך שסה"כ ירצה 20 חודשי מאסר בפועל ו-4 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים.

ג. בת"פ (עכו) 50329-01-15 מדינת ישראל נ' גרמן יבדייב (22.3.15)- הנאשם הודה והורשע בעבירות של הסגת גבול פלילית וניסיון גניבה. הנאשם נכנס למשרדי היחידה לקיום נוער באמצעות פתיחת דלת סגורה, שעה שהיה במתחם, נכנס למשרדה של אחת העובדות ונטל את תיקה. כאשר פנה לצאת, הבחינו בו עובדי המקום ולקחו מידיו את התיק והוא ברח. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד הכולל בין היתר עבר רלוונטי, שביצע את העבירה באופן בלעדי, הבין את מעשיו, בעל נסיבות חיים קשות מאוד, עונש של מאסר לתקופה של 4 חודשים, הפעלת המאסר המותנה שהושת על הנאשם בן 10 חודשים, כך שהמאסרים ירוצו במצטבר והנאשם ירצה סה"כ 14 חודשי מאסר, לצד מאסרים מותנים.

ד. ת"פ (קרית) 49308-10-18 מדינת ישראל נ' הכהן (16.12.19), הנאשם בעל עבר פלילי הורשע בביצוע עבירה של פריצה לבניין שאינו דירה וגניבה ממנו. הנאשם התפרץ לבית קפה בכך שפתח חלון המרפסת ונכנס למקום. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.

ה. ת"פ (נצ') 27317-07-19 מדינת ישראל נ' אבנה (6.8.20), הנאשם הורשע בביצוע עבירה של פריצה לבניין שאינו דירה וגניבה ממנו. הנאשם התפרץ למסעדה בכך שנכנס למשרד המסעדה דרך חלון הזזה שהיה פתוח. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם צו מבחן למשך שנה, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

- ו. ת"פ (י-ם) 40976-10-18 מדינת ישראל נ' לוי (16.6.19), הנאשם הורשע בארבעה אישומים של פריצה לבניין שאינו דירה וגניבה ממנו. הנאשם פרץ לחנות בה עבד שנתיים עובר לביצוע העבירה, באמצעות מפתחות שניתנו לו עת עבד במקום. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו באופן של עבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם 5 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, פיצוי, התחייבות וצו מבחן לשנה.
- ז. ברעפ 346/24 גבריאלי בן שמעון נ' מדינת ישראל הושאר על כנו עונש של 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים, בגין 3 כתב האישום, כשהראשון שרלוונטי להליך דן הוגש נגד המבקש ביום 25.9.2019. על פי המתואר בו, המבקש פרץ לדוכן מפעל הפיס במודיעין באמצעות מוט שהכניס בין שני חלונות הדוכן, עד שאחד החלונות נשבר. לאחר שלא מצא כסף במגירת הקופה שבדוכן, עזב את המקום. בגין מעשים אלו, יוחסו למבקש עבירות של פריצה לבניין שאינו דירה לפי סעיף 407(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); והיזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין.
- ח. לאור נסיבות ביצוע העבירה הפגיעה בערכים המוגנים, מדיניות הענישה הנוהגת וכלל השיקולים של המעשה והעושה, אני קובע, כי מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם נע בין תקופת מאסר קצרה שיכול ותבוצע בדרך של עבודות שירות ברף התחתון ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים ברף העליון לצד ענישה נלווית. הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא.
- כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו:

 1. הנאשם כבן 37, רישומו הפלילי מכביד כולל היקף הרשעות קודמות משמעותי בתחומי האלימות ועבירות הרכוש, האחרונה מ-2021 בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש בגין הוטל עליו מאסר בפועל בן 20 חודשים וכן הרשעה מ-2020 בגין אימים, וכן מ-2018 בדין ניסיון תקיפה סתם ואימים ונגזר עליו מאסר בפועל של 18 חודשים ועוד, מ-2013 עבירות רכוש ואלימות בגין נשפט 3 שנים וחצי מאסר בפועל גם ב-2009 הורשע בעבירות רכוש ואלימות ונשפט ל-10 חודשי מאסר. מדובר במי שאינו ירא חטא ועברו מעיד על מסוכנותו בתחומי האלימות ועבירות הרכוש.
 2. מיום ביצוע העבירות חלפו כ-3 שנים, הנאשם בעל עבר פלילי שאינו מצליח לעמוד בסטנדרטים מתחייבים גם בזמן שחרורו ממאסר אותה ריצה.
 3. הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן, לקח אחריות למעשיו ובכך חסך זמן שיפוטי רב ומשאבים.
 4. העובדה שלנאשם עבר פלילי, אינה מאפשרת מיקום העונש בתחתית מתחם הענישה במיוחד כאשר עברו הפלילי כולל עבירות אלימות ורכוש.
 5. הנאשם ריצה עונש מאסר בגין עבירה קודמת ובעת השחרור ב"ניכוי שליש" ובמסגרת השיקום במסגרת רשות שיקום האסיר ברח. תסקיר שירות המבחן בתיק דנן, אינו חיובי.
 6. שירות המבחן וכן הרשות לשיקום האסיר באו לקראת המערער ניתנות לו הזדמנויות כאשר בכל פעם מחדש, למרבה הצער, כשל הנאשם בהשלמת ההליך הטיפולי או השיקומי ואף בשיתוף פעולה עקבי מלא. בנסיבות אלה, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם ואין עד היום חוות דעת בדבר כשירות לעבודות השירות. זאת בניגוד לפסקי דין בהם בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית כבע"פ 2122/03 כהן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (21.7.2003); ע"פ 4390/03 ספנוב נ' מדינת ישראל (18.8.2003); ע"פ 8501/09 בוכרע נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.8.2010); ע"פ 4311/12 מילאד סורי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (8.11.2012).
 7. לאחר בירור בדיון השלמת הטיעונים הסתבר כי הנאשם ברח מתוכנית השיקום של רש"א. מכאן שהופסק האמון בין גורמי השיקום לנאשם. העונש המתאים יותר, בשל עברו, והסיכון לשוב לסורו, מחייב הרחקתו לתקופת עונשו מסיכון הציבור בעבירות רכוש לפרק זמן המצוי בשליש הבינוני נמוך של המתחם.
 8. מהות העבירה היא ניסיון להרוויח כסף קל בעבירה, לפיכך תרופתה היא גם רכיבי קנס התחייבות ופיצוי כספיים גם כן, אם כי גובהם נקבע באיזון בשל העדר יציבות כלכלית של הנאשם, וכן היותו במאסר כמו גם רכיב המאסר בפועל בהקשרו.
 9. הנאשם וויתר על הזכות לבצע תקופת מאסר ככל שתיגזר עליו בעבודות שירות משני טעמים מרכזיים:
 - i. הנאשם ברח ממסגרת תוכנית הרשות לשיקום האסיר ובכך, סיכן עצמו בנסיבה של ריצוי ממאסר בפועל בעודו מנהל הליך פלילי בתיק דנן על כל השלכותיו.
 - ii. הנאשם לא הגיש לממונה על עבודות השירות את המסמך הרפואי הקובע כי הוא מתאים לעבודות שירות, והממונה אינו נוטל על עצמו אחריות להצהיר על הנאשם ככשיר כדי השמתו כך שיעמוד בסטנדרטים.
 - iii. הנאשם ידע באזהרות בית המשפט כי בהעדר חוות דעת חיובית ירצה עונש מאחורי סורג וברית.

לאור האמור, ובהינתן שהנאשם הודה, קיבל על עצמו הדין בסופו של יום, לא פעל באלימות ולא עולה כזו, גם לא ביצוע בזמן נוכחותם של אנשים, גם לא ביצוע בצוותא או בתחכום, והרכוש שנגנב אינו בעל ערך משמעותי, כמו גם העבודה כי כתב האישום תוקן מפריצה למבנה שאינו דירה להסגת גבול, הגעתי למסקנה כי מיקומו של הנאשם במתחם הוא בשליש הבינוני נמוך ולא ברף הגבוה. יובהר כי בשל עברו הפלילי והעדר המלצה טיפולית בתסקירי שירות המבחן, אין אני רואה לנכון למקמו ברף הנמוך בלבד. הסיכון מהנאשם לחזור לסורו בהעדר שיקום, אינו מתיר לבית המשפט להפקיד ביטחון הציבור ורכושו תחת עונש שאינו מרתיע רצידיביסט בעל עבר מכביד ללא תוחלת שיקומית בהעדר טיפול. גם לציבור מגיע שיקום ממי שחוזרים לסורם בביצוע עבירות רכוש.

אין כל נימוקי שיקום או צדק המצדיקים סטייה מהמתחם. האור בקצה המינהרה נדלק לזמן קצר וכבה בשנית, הצהרות אינן מספיקות. התסקיר מצביע על סיכון. לא הוכח כל טיפול ושיקום בפועל. הנאשם נדרש לצווי הבאה, פעמים נוכח בדיונים ופעמים לא. לא ניתן לעסוק בהעדר נחישות פעם אחר פעם. גם הממונה ביקש בהירות במסמך ובהמלצה הרפואית נפשית האם כשיר הנאשם לעבודות שירות. נראה כי גם הגורמים המיקצועיים אינם מתרשמים כי הנאשם נחוש לעמוד בסטנדרטיים המשמעותיים של עבודות השירות. במקרה דנן, יש לשקול האם כאשר נאשם בורח מרש"א יש בכך כדי להצביע על כך, שאינו מתאים למסגרת וסמכות פתוחה כפי שכתב תסקיר שירות המבחן. זמנו של הציבור ומשאביו יקרים.

יש לזכור כי דוכני מפעל הפיס מצד אחד חשופים ביותר במדרכות ברצף שעות ארוך ומנגד מציתים הדימיון של זכייה בכרטיסי זכייה בסכומי כסף גדולים, מה שעלול לפתות צעירים מלבצע עבירות רכוש, פגיעה וסיכון חיי אדם של המוכר בדוכן בעל הזיכיון או עובד שכיר או כל מי שבא לנסות מזלו. הביטחון של הדוכן הקטן או הקיוסק או כל מקום שכזה, ובכלל דוכני הרחוב מכל סוג, מחייב הרתעה מלהתקרב שלא למטרה חוקית, לדוכן החשוף עם פוטנציאל הזכייה במיליוני שקלים.

בית המשפט שקל גם את קביעות הפסיכיאטר המחוזי ומכלול השיקולים לקולא. מיקומו ברף הבינוני במתחם מגיע כדי לפחות 5 חודשי מאסר ומנגד ביקש להגן על הציבור ולהרתיע היחיד והרבים בנסיבות העבר הפלילי המכביד. בית המשפט מחוייב להגן על החברה על בתי העסק בתוכה על המבקשים להתפרנס בכבוד ובעמל היום במיוחד בתקופה זו וכן להגן על בתי עסק חשופים במיוחד כגון דוכני מפעל הפיס וכיוצ"ב. אם לא הורתע הנאשם עד כה, אין לבית המשפט אלא להרחיקו למספר חודשי מאסר משמעותיים ברף הבינוני של המתחם ואף במסגרתם לא מיצה את כל חומרת הדין במיקום גבוה, במכלול השיקולים בשל כלל טענות הסנגור הנכבד, כאמור בגזר הדין. חודשי המאסר בפועל יהיו לצד רכיבי ענישה נילוויים ובכללם מאסר על תנאי פיצוי קנס והתחייבות.

10. לאחר ששקלתי כלל השיקולים לעיל, גוזר אני על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס לרבות במסגרת צו ההבאה בתיק זה.

ב. 4 חודשי מאסר מותנה למשך שלוש שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון, למעט עבירה לפי סעיף 413 בחוק.

ג. הנאשם יפצה את אביאל אפריאט עד תביעה מס' 1 בסכום של 2,500 ₪ אותו ישלם הנאשם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10.3.25 ובכל 10 לחודש שלאחריו. העדר תשלום יעמיד יתרת הפיצוי לפירעון מיד.

ד. הנאשם ישלם קנס בסך: 1,500 ₪ או 7 ימי מאסר תמורתם וזאת ב- 10 תשלומים החל מ- 10.3.25 ובכל עשירי לחודש העוקב, אי תשלום יעמיד היתרה לפרעון מיד.

ה. הנאשם יתחייב בסכום של 5,000 ₪ להימנע מכל עבירה בה הורשע או כל עבירת רכוש במשך שלוש שנים מיום שחרורו. ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ה חשוון תשפ"ה, 26 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.